

Вулпе. Сжщата година получава държавна стипендия, и отива въ Неаполъ, дето учи при видния педагогъ Фернандо да Лучия въ Кралската консерватория, която свършва 1925. Въ Неаполъ пъе на единъ благотворителен концертъ, заедно съ знатния теноръ Джили, а пъе сжщо и въ Римъ, участвувайки въ разни концерти. 1927 се завръща въ София и постъпва въ Народната опера, дебютирайки като Мефистофелъ (Фаустъ), а следъ това пъе: Кардиналтътъ (Еврейка), Османъ (Отвлечането), Донъ Базилио (Севилскиятъ), Лепорело (Донъ Жуанъ) — една отъ най-хубавитѣ му роли, Даландъ (Холандецътъ), Ландграфъ (Танхойзеръ) — повече отъ 15 голѣми и по-малки партии въ продължение само на 4 години. М. притежава единъ приятенъ (сериозенъ) басъ, съ красиви низини и изразителна срѣдина.

Поповъ, Саша — превъзходенъ виолонистъ-виртуозъ и диригентъ, род. 15 августъ 1899 въ Русе, първоначални занятия по музика започналъ съ баща си (учителътъ по музика Д. Поповъ), а после учи въ частното музикално училище въ София — при Петко Наумовъ. 1905 се явява за пръвъ пжтъ публично въ аудитория 45 на университета — предъ делегатитѣ на втория музикаленъ конгресъ. Чулъ го тогавашния министъръ на народното просвещение, Д-ръ Иванъ Шишмановъ, му дава парична помощъ за да учи въ музикално училище. Следъ едногодишно ползуване отъ обучението съ стария Швертнеръ, едва 7 годишенъ, предприема концертно пжтуване изъ цѣла България. Съ държавна стипендия, 1908—10 учи частно при Карлъ Прилъ, и концертира въ България и Турция. Пробвайки въ единъ музикаленъ магазинъ въ Виена единъ лжкъ, случайно намиращиятъ се тамъ бележитъ цигулковъ педагогъ Шевчикъ го взема за свой ученикъ (1910/11). На следната година свири въ Петербургъ, и презъ Одеса се завръща въ България, която обикаля, концертирайки, почти въ всички по-голѣми градове, и продължавайки да учи при Шевчикъ. 1915 постъпва като неговъ ученикъ въ Виенската академия (майсторски класове). 1917 се завръща въ България — за да отбие

военната си повиностъ, и постъпва като концертмайсторъ на Софийската опера. 1924, съ помощта на М. Н. П., свири въ Стокхолмъ, отъ кждето започва концертната му кариера въ Европа, продължи-

Саша Поповъ

ла до 1929, обикаляйки 74 германски града (Берлинъ, Дрезденъ, Мюнхенъ, Дармщадтъ и др.), както и Виена, Грацъ, Линцъ, Салцбургъ, Инсбрукъ, Стокхолмъ, Варшава, Хърватско и др. 1929 се завръща въ България, и бива назначенъ съ контрактъ — професоръ по цигулка въ Софийската музикална академия и ржководителъ на оркестъра на сжщата, който той прустроива и, въ кжсо време, поставя на една прилична висота. Успоредно съ това, той бива до 1931 концертмайсторъ на Народната опера, а отъ октомврий, сжщата година — назначенъ и за диригентъ при нея. П. е цигуларъ съ рѣдко красивъ и топълъ тонъ, голѣма техника и богата изпълнителска интуиция. Отъ 1929, той постепенно, все повече и повече, изоставя виртуозното поприще, и го замѣства съ диригентското. Дали, обаче, като диригентъ ще достигне онова равнище, до което достигна като цигулковъ виртуозъ, ще има да покаже времето.